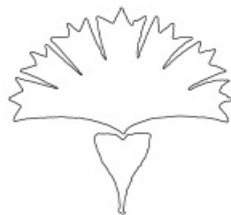

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάρτιος 2011

αρ. φύλλου 138

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΜΝΗΜΟΝΙΑ Ή ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ:

Η κατοχική κυβέρνηση του Γιωργάκη, τυφλό όργανο, χωρίς αιδώ, ξένων συμφερόντων, συνεχίζει αδίστακτη τα πλήγματα κατά του ελληνικού λαού, παρότι συγκεντρώνει την οργή της μεγάλης πλειοψηφίας. Σε όσους θέλουν να βλέπουν είναι φανερά τα εξής:

Α) Η κραυγαλέα **ανεπάρκεια** του πρωθυπουργού και των περισσοτέρων υπουργών, ιδίως στα κρίσιμα υπουργεία. Μόνον ασήμαντοι άνθρωποι, που έφτασαν σε κυβερνητικές θέσεις με τις πλάτες άλλων (χωρίς καν ψήφο, οι περισσότεροι), άνθρωποι χωρίς κανένα ηθικό έρεισμα, χωρίς αυτοσεβασμό, θα δέχονταν να υλοποιήσουν ένα καλά μελετημένο σχέδιο υπαγορευμένο από ξένους, για το συμφέρον των ξένων, χωρίς να κρατούν απολύτως τίποτα για τη χώρα που υποτίθεται ότι εκπροσωπούν. «Εάν κάποιος δε συμφωνεί με την τρόικα δεν μπορεί να είναι υπουργός» (Πεταλωτής)

Β) Ίσως επειδή αντιλαμβάνονται ότι είναι μιας χρήσης, καθένας απ' αυτούς ενδιαφέρεται μόνο για τον εαυτό του και οι **μεταξύ τους αντιθέσεις** οδηγούν σ' ένα «ξεκατίνιασμα», που δεν μπορούν να αποκρύψουν ούτε τα ελεγχόμενα ΜΜΕ
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟ

Ανακοίνωση του Α.Σ.Κ.Ε.

για την κατάληψη της Νομικής 25/1/2011

«Εμείς οι Έλληνες, γενικά, υποδεχθήκαμε τα πρώτα κύματα μεταναστών στην πατρίδα μας, κυρίως τη δεκαετία του '90, με τη γνωστή φιλοξενία και την ανθρωπιά που για χιλιετίες μας χαρακτηρίζουν. Όταν, όμως, ο αριθμός των μεταναστών γιγαντώθηκε, όταν το μέγα αυτό πλήθος άρχισε να χρησιμοποιείται για την αλλοίωση της φυσιογνωμίας μας και του πολιτισμού μας, για τη διάλυση του κοινωνικού μας ιστού και για την υπονόμευση της ασφάλειάς μας, άλλο ζήτημα αναδείχθηκε ως μείζον: η προστασία της κοινωνίας μας και της πατρίδας μας.

(συνέχεια στη σελ. 6)

ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ, ΨΕΜΑΤΑ, ΘΡΙΑΜΒΟΛΟΓΙΕΣ

Πιο άγρια η κατοχή από την Ε.Ε.

«Θριαμβευτής» επέστρεψε ο κατοχικός πρωθυπουργός από τη Σύνοδο της Ε.Ε. της 11^{ης} Μαρτίου, για να ανακοινώσει αυτά που είχαν ήδη αποφασισθεί, λόγω Ιρλανδίας, από το Δεκέμβριο του 2010. Μετά από δήθεν σκληρές διαπραγματεύσεις αποφάσισαν την «επιμήκυνση» της καταβολής των δόσεων του δανείου της Ε.Ε. των 80 δισ., τη μείωση του επιτοκίου από 5,2% σε 4,2%, που βέβαια εξακολουθεί να είναι τοκογλυφικό, καθώς και τη δυνατότητα να ξαναδανείζεται η χώρα μας από τους ίδιους τοκογλύφους της Ε.Ε. Αυτά τα «πέτυχε» με την υπογραφή νέων μνημονίων, την επιβολή νέων αδιανόητων μέτρων και την υπόσχεση να τους πουλήσει όλη τη δημόσια περιουσία και τις δημόσιες επιχειρήσεις. Μήπως είναι δικές του;

Αυτός ο ολέθριος άνθρωπος θεωρεί ότι δεν έχει κανένα πρόβλημα να αναιρεί αυτά που είχε υπογράψει τον περασμένο Μάιο, ούτε βέβαια να ψεύδεται συνεχώς και ασύστολα. Ισχυρίζεται ότι θα έχουμε όφελος 6 δισ. με τη μείωση του επιτοκίου, αλλά δε λογαριάζει τους πολλαπλάσιους επιπλέον τόκους λόγω της «επιμήκυνσης», δηλ. η «επιτυχία» του συνίσταται στο ότι τώρα θα πληρώσουμε πολύ περισσότερα! Κουτοπόνηροι λογαριασμοί για αφε-

(συνέχεια στη σελ. 5)

ΤΑ ΔΙΝΟΥΝ ΟΛΑ ΟΙ ΚΑΤΟΧΙΚΟΙ

Η επίσκεψη Νταβούτογλου

Προκλήσεις και κοροϊδία έκρυβαν οι «επιθέσεις φιλίας» και τα χαμόγελα κατά την παραμονή του Νταβούτογλου σε Αθήνα και Θράκη. Όπως αναμενόταν, **δεν υπήρξε ουσιαστικά ελληνική απάντηση.**

Συγκεκριμένα, ο κ. Νταβούτογλου δεσμεύτηκε να άρει η Τουρκία το casus belli, αν η Ελλάδα παραιτηθεί του δικαιώματός της να επεκτείνει στα **12 ν.μ. τα χωρικά της ύδατα!** Δηλαδή παραχώρηση ελληνικής κυριαρχίας, για να μη μας απειλούν! Τους δίνουμε ό,τι θέλουν κι είμαστε φίλοι! Κάτι

(συνέχεια στη σελ. 8)

(Βενιζέλος εναντίον Ραγκούση, Πάγκαλος εναντίον Χριστοφιλοπούλου, όλοι εναντίον Παπακωνσταντίνου κ.λπ.).

Γ) Αυτή η κυβέρνηση μέσα σ' ενάμισυ χρόνο είπε τόσα **ψέματα** όσα δεν είπαν όλες οι προηγούμενες μαζί. Ακόμη κι ο προστάτης τους Στρος-Καν αποκάλυψε ότι ο ανεκδιήγητος πρωθυπουργός «μας» από το 2009 ζητούσε την επέμβαση του ΔΝΤ, ενώ για πολλούς μήνες μετά η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ, μ' ένα κακοπαιγμένο θέατρο, προσπαθούσαν να μας πείσουν για το αντίθετο.

Δ) Είναι μια κυβέρνηση βουτηγμένη στα **σκάνδαλα**. Όλες οι δουλειές περνάνε από την οικογένεια (Αστακός, Ελληνικό κ.λπ.), προς μεγάλη απογοήτευση των υπολοίπων, που είχαν συνηθίσει να «τα τρώνε μαζί». Δεν αφήνουν τίποτα, μαζεύουν ακόμη και τα «ψιλά από το ταμείο», με τις ΜΚΟ της mother και των υπολοίπων.

Η πολιτική στήριξη στους κατοχικούς

Κι όμως αυτή η κυβέρνηση καταφέρνει ακόμη να επιβιώνει. Όλο το πλέγμα της εξάρτησης, με πρώτους τους Αμερικανούς, προσπαθεί να την κρατήσει όσο μπορεί, γιατί ποιος άλλος θα δεχόταν τόσο απροκάλυπτα να οδηγήσει τη χώρα σε χρεοκοπία, να διαλύσει την κοινωνία και να αποδομήσει το έθνος-κράτος;

Οι ξένοι μεγαλοεπιχειρηματίες, οι **δανειστές-τοκογλύφοι**, με τα υποχείριά τους στις κυβερνήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων και τους διεθνείς οργανισμούς (Ε.Ε., Δ.Ν.Τ. κ.λπ.), τους παρέχουν την αναγκαία πολιτική στήριξη. Επιβάλλουν όρους δανεισμού στους οποίους η Ελλάδα δεν υπάρχει καμιά περίπτωση ν' ανταποκριθεί, στη συνέχεια χαλαρώνουν κάποιους (επιμήκυνση, μείωση επιτοκίου) κι αυτό εμφανίζεται ως επιτυχία του ανεκδιήγητου, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για επιδείνωση των όρων δανεισμού (βλ. άλλο άρθρο). Στις **τηλεοράσεις** οι τρεμοπρετεντέρηδες βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία. Στις **εφημερίδες** και τα **περιοδικά** οι κονδυλοφόροι πασχίζουν να μας πείσουν για την επιτυχία! Όλοι με το αζημίωτο, κατ' εντολήν των εργοδοτών τους, που θησαυρίζουν καταληστεύοντας τα ταμεία του κράτους. Εμπορομεσίτες πάντα οι μεγαλοαστοί της Ελλάδας, αλλά τώρα ξεπερνούν κάθε όριο. Από κοντά οι **ΜΚΟ** και **πανεπιστημιακοί**, που δίνουν ρεσιτάλ υποταγής στα αμφιθέατρα, με το αζημίωτο κι αυτοί. Η παραίτηση του δανειολήπτη (δηλ. του ελληνικού κράτους) «από κάθε ασυλία όσον αφορά τον ίδιο ή τα περιουσιακά του στοιχεία» (άρθρο 14 της δανειακής σύμβασης), δηλ. το δικαίωμα στους δανειστές να ιδιοποιούνται εθνικό

μας πλούτο και εθνικό μας χώρο σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής και η εκποίηση των πρώτων 50 δισ., όρος που μόνο η Ελλάδα από όλες τις χώρες αποδέχθηκε, εμφανίζονται ως αναγκαίος συμβιβασμός. Η **Κοινοβουλευτική Ομάδα** του ΠΑΣΟΚ καταχειροκροτεί τον κουίσλικ. Η σταθερή **εκλογική βάση του ΠΑΣΟΚ** (από προσωπικό συμφέρον ή άλλο λόγο, αδιάφορο) νομιμοποιεί την προδοσία, αν και μικρή μειοψηφία του όλου εκλογικού σώματος. Η **συμπολίτευση** (ΛΑΟΣ, ΔΗΣΥ, ΔΗΜΑΡ, Πράσινοι κ.λπ.) βοηθεί όσο μπορεί και είναι έτοιμη να συμπληρώσει το κυβερνητικό σχήμα όποτε ζητηθεί, πριν ή μετά από εκλογές. Κάποιοι «επαναστάτες» επίσης βοηθούν με τον τρόπο τους.

Η διάλυση της κοινωνίας

Ταυτόχρονα συνεχίζεται μεθοδικά η «αντικατάσταση» του ελληνικού λαού, ατίθασου κατά Κίσινγκερ, που τους χαλάει τα σχέδια στα Βαλκάνια και την Αν. Μεσόγειο. Η υπογεννητικότητα μειώνει τον ελληνικό πληθυσμό, ενώ οι παράνομοι μετανάστες, προστατευόμενοι των κατοχικών και άλλων «προοδευτικών», καλούνται να κατακλύσουν την Ελλάδα, με την υπόσχεση να μονιμοποιηθούν και σταδιακά να νομιμοποιηθούν. Η υποταγή του ελληνικού κράτους στους φιλοξενούμενους της Υπατίας ήταν ένα μεγάλο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση (και ο λογαριασμός στο «κακό» ελληνικό κράτος, μαζί με τη μισθοδοσία κάποιων από τους «αλληλέγγυους»). Το σχέδιό τους προβλέπει να γίνουμε οι Έλληνες μειοψηφία στον τόπο μας, με την «πολυπολιτισμική» πλειοψηφία (χωρίς καμιά εθνική ή πολιτιστική ταυτότητα) ν' ανεμίζει τις σημαίες των ΗΠΑ και της Ε.Ε., όπως συμβαίνει σε γειτονικά μας προτεκτοράτα.

Η παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας

Η αποδόμηση του ελληνικού έθνους-κράτους επιχειρείται και με τον περιορισμό της εθνικής κυριαρχίας. Σε μια εποχή σπανίως ευνοϊκή για την άσκηση εθνικής εξωτερικής πολιτικής, με την ανάδυση πολλών ισχυρών πόλων δύναμης πέραν της μιας υπερδύναμης, με τη διάσπαση και της ίδιας της αμερικανικής πολιτικής στην περιοχή μας, ακόμη και για την επιλογή του τοποτηρητή (Ισραήλ ή Τουρκία;), με τους αραβικούς λαούς (παραδοσιακούς φίλους του ελληνισμού) στο προσκήνιο, η κυβέρνηση των κατοχικών αφήνει ουσιαστικά αναπάντητες όλες τις προκλήσεις των νεοοθωμανών και ετοιμάζει κρυφά συμφωνίες παραχώρησης εθνικού χώρου. Σπεύδει, επίσης, να προσφέρει τις υπηρεσίες της σε άλλη μια επίθεση των προστατών της εναντίον άλλου ενός φίλου λαού

και, μάλιστα, χωρίς να υπολογίζει (μόνο γι' αυτήν) το οικονομικό κόστος!!

Το μέχρι τώρα έργο των κατοχικών είναι καταστροφικό, αλλά τυχόν παραμονή τους στην εξουσία προοιωνίζεται πολύ χειρότερα.

Η αντιπολίτευση

Στην παραμονή των κατοχικών συμβάλλουν και τα κόμματα της αντιπολίτευσης, αφ' ενός γιατί η κριτική τους είναι επιφανειακή και περιορισμένη και αφ' ετέρου γιατί δεν προτείνουν ένα πρόγραμμα που να καλύπτει τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Η Ν.Δ. και ο ΣΥΝ, ενώ απορρίπτουν το μνημόνιο, αναζητούν λύσεις μέσα στα πλαίσια του σημερινού συστήματος, με πρώτη και κύρια σταθερά της πολιτικής τους την παραμονή της χώρας μας στην Ε.Ε., ως μέλος της οποίας αποκλείεται να ορθοποδήσουμε. Επιπλέον η Ν.Δ. του κ. Σαμαρά υποστηρίζει τις περισσότερες από τις νεοφιλελεύθερες επιλογές που υπαγορεύονται από τις Βρυξέλες (ένα μεγάλο μέρος της τις υποστηρίζει όλες) και ευθυγραμμίζεται με τους τυχοδιωκτισμούς των Δυτικών στη Λιβύη, ο δε ΣΥΝ πρωτοστατεί στην αποδόμηση του ελληνικού έθνους-κράτους (λαθρομετανάστες, βιβλία ιστορίας κ.λπ.). Το ΚΚΕ, ενώ κινείται εκτός της λογικής του συστήματος, διασπά τις λαϊκές κινητοποιήσεις, με συνέπεια όλες να αποβαίνουν αναποτελεσματικές και δεν κάνει καμιά πρόταση διεξόδου από τη σημερινή κρίση.

Το κακό συμπληρώνεται με την απαξίωση και των συνδικάτων, που δε λειτουργούν αυτόνομα, αλλά ως παραρτήματα των απαξιωμένων κομμάτων.

Γιατί παραμένουν ακόμη:

Χρήζει οπωσδήποτε ερμηνείας πώς καταφέρνει μια τέτοια κυβέρνηση να επιβιώνει. Η στήριξη των ξένων προστατών και η ανεπάρκεια της αντιπολίτευσης, όπως προαναφέραμε, είναι σοβαροί λόγοι, αλλά δεν αρκούν. Η μεγάλη τους επιτυχία είναι ότι το μεγάλο μέρος των πληττομένων από την πολιτική τους, ακόμη και των εξοργισμένων, έχει οδηγηθεί επιτηδείως στην αποχή και την απάθεια, με την επικράτηση ιδεολογημάτων, όπως ότι «όλοι ίδιοι είναι», «δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα», «όλα τα κανονίζουν άλλοι». Αυτή η επικράτηση δεν είναι άσχετη με την **ιστορική αποτυχία των κομμουνιστικών κομμάτων** (σε όλες τους τις εκδοχές) και άλλων εγχειρημάτων, που υπόσχονταν στους λαούς κοινωνική δικαιοσύνη και απεδείχθησαν όχι μόνο ασυνεπή προς τις διακηρύξεις τους, αλλά και ανάξια να ανταγωνιστούν το αντίπαλο δέος τους. **Η απάτη του ΠΑΣΟΚ**, που είχε στο αρχικό πρόγραμμά του ακριβώς ό,τι είχε ανάγκη η ελληνική κοινωνία, επιβάρυνε το κλίμα απογοήτευσης.

Επιπλέον το ΠΑΣΟΚ γενίκευσε τα φαινόμενα της διαφθοράς, ώστε οι «μικροένοχοι» να φοβούνται να εναντιωθούν στους μεγάλους ενόχους. **Η νεολαία**, ελπίδα κάθε λαού, μειώνεται αριθμητικά, λόγω της υπογεννητικότητας, παραμένει εξαρτημένη από την προηγούμενη γενιά, που αυτή κυρίως βίωσε τη διάψευση των ελπίδων και ενσωματώθηκε. Οι νέοι που σήμερα αντιδρούν είναι μια μικρή μειοψηφία, χωρίς εναλλακτικές προτάσεις και με μεθόδους δράσης που απομακρύνουν όχι μόνο τις μεγαλύτερες ηλικίες, αλλά και το μεγάλο μέρος της ίδιας της νεολαίας. Πολλά θα μπορούσε να προσθέσει κανείς για την ερμηνεία της παθητικότητας, άρα και για την υπέρβασή της, αλλά το βέβαιο είναι ότι μόνο με την ενεργό συμμετοχή του μεγαλύτερου μέρους της κοινωνίας μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη σημερινή κρίση (οι προτάσεις του ΑΣΚΕ στην «Ε» αρ. φ. 136 και στη νέα προκήρυξη που ετοιμάζουμε) και να χαράξουμε έναν καλύτερο δρόμο για την πατρίδα μας (βλ. 5πτυχο του ΑΣΚΕ).

Προετοιμάζονται νέα σχήματα

Είναι βέβαιο ότι ο ξένος παράγοντας είναι ικανοποιημένος να έχει μια τόσο πειθήνια κυβέρνηση στην Ελλάδα, αλλά δεν είναι καθόλου σίγουρος ότι αυτή η κυβέρνηση θα μπορέσει να αντιμετωπίσει μια γενικευμένη αντίδραση του λαού, που φαίνεται πολύ πιθανή με τα αλλεπάλληλα μνημόνια. **Ο λογαριασμός του 2012 δε βγαίνει με τίποτα**, η σημερινή κυβέρνηση θα αναγκαστεί να ομολογήσει την πλήρη αποτυχία της, γι' αυτό ετοιμάζουν σενάρια διεύρυνσης του κυβερνητικού σχήματος, με πρόσωπα από τη σημερινή συμπολίτευση ή τεχνοκράτες. Επιπλέον ανάμεσα στις διάφορες μερίδες του ξένου παράγοντα υπάρχουν **δυσαρέσκειες για άνιση κατανομή της λείας** που αρπάζουν από τον ελληνικό λαό, γι' αυτό η διεύρυνση σκοπό έχει ν' αυξήσει τη δυτικοευρωπαϊκή επιρροή. Επειδή, όμως, και αυτό το σχήμα θα είναι ασταθές, θα προσπαθήσουν να το ενισχύσουν με μια νωπή λαϊκή εντολή, την οποία δεν αποκλείεται να ζητήσουν πολύ σύντομα. Ρίσκο, φυσικά. Κάποιοι επιδιώκουν το μεγάλο συνασπισμό με ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ή την περαιτέρω διάσπαση της ΝΔ, εάν ο Σαμαράς αρνηθεί να συναινέσει. Αυτή η εξέλιξη, όμως, θέτει σε κίνδυνο ολόκληρο το πολιτικό σύστημα και το καθεστώς της εξάρτησης που αυτό υπηρετεί. Κάποιοι κύκλοι συνδεδεμένοι με την αγγλική πολιτική, που έχουν έρθει σε μερική ρήξη με τις ΗΠΑ, τουλάχιστον στον τομέα του πετρελαίου, παίρνουν το ρίσκο για **εισαγωγή νέων προσώπων** στην ελληνική πολιτική εξουσία (πιθανόν Μαρκεζίνης κ.λπ.), προσφέροντας μερίδιο επιρροής και στη Ρωσία, με την οποία ήδη →

συνεργάζονται για τα πετρέλαια της Αρκτικής. Έχουν ήδη αρχίσει να ξοδεύουν χρήματα προς αυτή την κατεύθυνση.

Η προοπτική μιας άλλης πολιτικής

Όσο συνεχίζεται η κατοχή θα μας επιβάλλουν αλλεπάλληλα μνημόνια και αλλεπάλληλες εκποιήσεις εθνικής περιουσίας και εθνικού χώρου, πολύ πέραν των 50 δισ. Πρέπει ν' αλλάξουμε πορεία το ταχύτερο. Η κατάσταση **πολιτικής ρευστότητας** δημιουργεί καλύτερους όρους για την ενεργοποίηση των πολιτών και τη χάραξη μιας άλλης πολιτικής, που δε θα υπακούει σε ξένα κέντρα, αλλά θα υπηρετεί τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Προϋπόθεση είναι να αποφεύγουμε παγίδες που

προκαλούν **ρήγματα** ανάμεσα σε δυνάμεις που μπορούν να συμβάλουν στην πρόοδο του τόπου. Κάθε πρόοδος πρέπει να επιχειρείται μέσα από **δημοκρατικές διαδικασίες**. Άλλος τρόπος δεν υπάρχει, αλλά, κι αν υπήρχε, θα τον απορρίπταμε. Είναι αποκρουστική έως ύποπτη η απαίτηση κάποιων μικρών μειοψηφιών να φιμώνουν τις διαφορετικές απόψεις.

Σ' αυτή την κατεύθυνση προσπαθεί το ΑΣΚΕ, με τις μικρές για την ώρα δυνάμεις του, να συμβάλει στη ανόρθωση της ελληνικής κοινωνίας και ζητεί, όπως πάντα, από κάθε πολίτη που συμμερίζεται τις απόψεις μας **να μας πλησιάσει και να προσφέρει τη μεγαλύτερη ή μικρότερη βοήθειά του.**

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΠΙΘΑ»

Όταν ο Μίκης Θεοδωράκης ανακοίνωσε την ίδρυση της «Σπίθας», το ΑΣΚΕ χαιρέτησε τη διακήρυξή της ως μια φωνή αντίστασης στις σημερινές συνθήκες κατοχής, παρότι η ασάφεια των θέσεων και ο αρνητικός ρόλος του Μίκη σε σημαντικές στιγμές της μεταπολιτευτικής ιστορίας της χώρας («Καραμανλής ή τανκς», υπουργός Μητσοτάκη, προδοσία Οτσαλάν κ.λπ.) δεν άφηνε εξ αρχής κανένα περιθώριο συμμετοχής μας στο εγχείρημα. Θεωρήσαμε, μάλιστα υποχρέωσή μας να προβάλλουμε από την ιστοσελίδα μας την εκδήλωση της «Σπίθας» στο ΡΕΞ και να παραβρεθούμε σ' αυτήν. Όσο περνά ο καιρός, όμως, ενισχύονται οι φόβοι μας για το ρόλο της «Σπίθας», όπως φαίνεται και στις παρακάτω δύο ανακοινώσεις μας.

«Στις 5 Φεβρουαρίου σε εκδήλωση στην Αργυρούπολη ο Μίκης Θεοδωράκης παρουσίασε την ιδεολογική κατεύθυνση της πολιτικής του κίνησης. Η θέση του ΑΣΚΕ για την κίνηση καταγράφεται στο φύλλο 137 (Ιανουάριος 2011) της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ. Όσα ειπώθηκαν στην εκδήλωση της «Σπίθας» ενισχύουν τις επιφυλάξεις μας. Η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα υπό την ιδιόμορφη κατοχή της «τρίκας», της οποίας μόνο το ένα από τα τρία κεφάλια (ΔΝΤ) εκφράζει την αμερικανική κατοχή, εναντίον της οποίας δικαίως η διακήρυξη καταφέρεται. Για την «Ενωμένη Ευρώπη», όμως, η κατοχή της οποίας εκφράζεται με τα άλλα δύο κεφάλια της τρίκας (Ε.Ε., ΕΚΤ), σε μια τόσο εκτεταμένη ανάλυση δεν υπάρχει ούτε μία αναφορά! Παράλειψη; Δε νομίζουμε. Είναι προφανές ότι υπάρχουν εξαρτήσεις, οι οποίες επιβεβαιώνονται και από τη σύνθεση της Επιτροπής που ανακοινώθηκε. Παρ' όλ' αυτά το ΑΣΚΕ εξακολουθεί να θεωρεί ότι οι διακηρύξεις της «Σπίθας», μέσα στην ασφυξία

του πολιτικού μονόλογου, συμβάλλουν στην καλλιέργεια ενός κλίματος αντίστασης, και μάλιστα μέσω του κράτους-έθνους, γι' αυτό η φωνή της είναι χρήσιμη κι ας μη δίνει κάποια πρόταση διεξόδου.»

7/2/2011

«Σε ομιλία του στη Θεσσαλονίκη στις 27 Φεβρουαρίου ο Μ. Θεοδωράκης, ο οποίος διακηρύσσει ότι θέλει να εκφράσει την αντίθεση του ελληνικού λαού στο μνημόνιο και την κατοχή, ανακοίνωσε ότι στις επόμενες εκλογές θα καλέσει όσους συμφωνούν μαζί του να ψηφίσουν λευκό. Πιο συγκεκριμένα είπε ότι, αν γίνουν σύντομα εκλογές, θα ταχθεί υπέρ του λευκού, επειδή η «Σπίθα» δε θα έχει προλάβει να επεκταθεί και να οργανωθεί, λες και δεν υπάρχουν άλλα κόμματα που να έχουν ταχθεί εναντίον του μνημονίου! Αλλά κι αν οι εκλογές αργήσουν, είπε ότι πάλι θα ταχθεί υπέρ του λευκού, εάν οι εκλογές αυτές θα ελέγχονται από το σύστημα. Επειδή, όμως, οι εκλογές πάντοτε ελέγχονται από το σύστημα, ο Μίκης λέει ότι θα ταχθεί υπέρ του λευκού σε κάθε περίπτωση.

Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Ότι όσοι είναι υπέρ του μνημονίου να ψηφίσουν ΠΑΣΟΚ και όσοι είναι κατά του μνημονίου να ψηφίσουν λευκό, ώστε να ξαναβγεί ο Γιωργάκης! Μέχρι εκεί, ομολογούμε, δεν το περιμέναμε! Θέλαμε να ξεχάσουμε τους περσινούς εναγκαλισμούς του Μίκη με Γιωργάκη και Ερντογάν, αλλά δε μας αφήνει!»

1/3/2011

Ο κ. Πάγκαλος

Διαμαρτύρεται ο αντιπρόεδρος του κακόγουστου θιάσου για τα γιαούρτια που του ρίχνει ο κόσμος. Αντί να διαμαρτύρεται, θα έπρεπε να είναι ευχαριστημένος, αφού κι ο ίδιος ο πρωθυπουργός του είχε προβλέψει ότι «θα μας πάρουν με τις πέτρες»!

λείς ή «αφελείς». Εξ άλλου χωρίς την επιμήκυνση η Ελλάδα δεν μπορούσε ν' ανταποκριθεί στις δόσεις των δανείων (ούτε τώρα θα μπορέσει βλ. και παρακάτω), άρα οι δανειστές δεν έχασαν τίποτα, αφού «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος». Η επιμήκυνση είναι το πρόσχημα, για να βάλουν στο χέρι τον εθνικό μας πλούτο, με τα 50 δισ. σε πρώτη δόση.

Οι κοινοτικοί τοκογλύφοι, λοιπόν, βγαίνουν κερδισμένοι, αφού αγκιστρώνουν την Ελλάδα στην οιονεί κατοχή τους **στο διηνεκές**, ελπίζοντας να σπρώχνουν τα «κουρέματα» και τη στάση πληρωμών γι' αργότερα. Η «επιμήκυνση» και το νέο επιτόκιο αφορούν κυρίως το 2014 και το 2015, αφού, σύμφωνα με το αρχικό μνημόνιο, είμασταν υποχρεωμένοι να πληρώσουμε 70,8 δισ. ευρώ και 76,7 δισ. ευρώ αντίστοιχα. Αλλά και με την επιμήκυνση δελύνουμε το πρόβλημα, αφού από το 2012, ήδη, το φάσμα της χρεοκοπίας είναι άμεσα ορατό. Και όπως ήταν αναμενόμενο οι Ντοροκαρατζαφέρηδες και οι «παπαγάλοι» βρίσκονται σε πλήρη σύμπνοια και δράση για συννεοχικές «συναινέσεις» με τους κατοχικούς, ενόψει των αντιδράσεων που φοβούνται.

Προσεχώς πιο ζόρικα

Αλλά τα πιο ζόρικα θ' ακολουθήσουν στη Σύνοδο της 24^{ης} και 25^{ης} Μαρτίου με την καθιέρωση του γερμανικού «συμφώνου ανταγωνιστικότητας», που το μετονόμασαν, με κάποιες ασήμαντες διαφοροποιήσεις, σε «σύμφωνο για το ευρώ, την ενίσχυση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών, για την ανταγωνιστικότητα και τη σύγκλιση»! Αντί να πεινάσουμε δηλ. με συνταγματική κατοχύρωση, όπως ζητούσαν οι Γερμανοί, θα πεινάσουμε (ήδη πεινάνε πολλοί) με «ισχυρή νομική κατοχύρωση», για να εξασφαλίζουν με το ευρώ τα κέρδη τους οι τραπεζίτες και οι γαλλογερμανοβόρειοι. Με μισθούς και συντάξεις κάτω από τα όρια της πείνας, διάλυση κάθε δημόσιας υπηρεσίας και παροχής, με άνεργους και εξαθλιωμένους. Και πιστεύουν ότι έτσι θα σώσουν τις οικονομίες τους και το ευρώ τους! Αμ δε! Όλα δείχνουν ότι το ευρώ τους έχει ημερομηνία λήξης.

Ο λογαριασμός του μνημονίου δε βγαίνει

Το 2010 πήραμε με τα δάνεια της τρόικας 38 δισ. και ένα μικρό ποσό με τα έντοκα γραμμάτια του δημοσίου, με τα ¾ περίπου από τα οποία (32,5 δισ.) πληρώσαμε τα ομόλογα των δανείων που έληγαν μαζί με τους τόκους. Δικαιολόγησαν τα εξοντωτικά μέτρα σε βάρος του ελληνικού λαού με τον ισχυρισμό ότι έτσι θα μειώσουν τα έξοδα και θ' αυξήσουν τα έσοδα, ώστε να μειωθεί το έλλειμμα. Κι όμως, τους δύο πρώτους μήνες του 2011 οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού αυξήθηκαν κατά

3,3% σε σχέση με το 2010, ενώ τα έσοδα μειώθηκαν κατά 9,2%. Έτσι το έλλειμμα του προϋπολογισμού, αντί να μειώνεται, αυξάνεται, όπως είχε προβλέψει κάθε σοβαρός άνθρωπος. Τώρα θα προστεθούν και τα έξοδα της στρατιωτικής ανάμιξής μας στη Λιβύη, που είναι αντίθετη με τα συμφέροντα της χώρας, για να βοηθήσουμε την επέμβαση των δυτικών πλιατσικολόγων του πετρελαίου.

Ο προϋπολογισμός του 2011 ήδη έχει ανατραπεί, όπως κι αυτός του 2010. Η εκρηκτική ανεργία και τα συνεχή λουκέτα μειώνουν τα κρατικά έσοδα και τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων, στα οποία φορτώνονται πρόσθετα βάρη, ιδιαίτερα στο ΙΚΑ, με τον κανόνα της μιας πρόσληψης προς πέντε συνταξιοδοτήσεις. Την ίδια στιγμή η σπατάλη, η φοροδιαφυγή και η διαφθορά οργιάζουν, όπως στα πάρτι των ΜΚΟ. Οι μίζαδόροι που πήραν τις μίζες της Ζίμενς, για να υπερκοστολογήσουν τις προμήθειές της, για τις οποίες η χώρα δανείστηκε υπέρμετρα, φαίνεται πια ότι αμνηστεύθηκαν, για να μην αποκαλύψουν τους εν ενεργεία.

Κι όσο ο λογαριασμός δε βγαίνει τόσο μας ζητούν νέες περικοπές και φόρους, όπως πρόσφατα με την έκθεση του ΔΝΤ, που ζητά πρόσθετα 8 δισ. για το 2011 και τουλάχιστον άλλα 22 δισ. στο διάστημα 2012-2015, που υπερβαίνει το χρόνο της κυβερνητικής θητείας. Από πού θα τα βρουν; Από τους άνεργους και τους εξαθλιωμένους; Ναι, ακόμη κι απ' αυτούς, αλλά είναι πια γεγονός ότι ο λογαριασμός του μνημονίου δε βγαίνει, όπως όλοι οι έγκυροι οικονομολόγοι προέβλεπαν από καιρό.

Μνημόνια διαρκείας

Το 2012 οι δανειακές ανάγκες της χώρας θα φτάσουν τα 66 δισ., χωρίς μάλιστα να πληρώνεται ακόμη δόση του δανείου της τρόικας, εκ των οποίων τα 25 θα προέλθουν από την τρόικα (απομένουν άλλα 8 δισ. το 2013) και υπολογίζεται ότι άλλα 15 δισ. θα τα βρουν μέσω εκδόσεως εντόκων γραμματίων του δημοσίου. Τα υπόλοιπα 26 δισ. που λείπουν, αφού «οι αγορές δεν πείθονται», θέλουν να τα πάρουν από τον προσωρινό μηχανισμό της Ε.Ε., μέσω της αγοράς απ' αυτόν ελληνικών ομολόγων, με την υπογραφή νέων μνημονίων. Γι' αυτό το τελευταίο, πάντως, είναι αντίθετη σύσσωμη η γερμανική βουλή, προφανώς για να στηρίξει τη Μέρκελ στη σκληρή γραμμή της για «σιδηρά πειθαρχία» των ενοχλητικών.

Το «δούναι και λαβείν» της Μέρκελ είναι δούναι ο ελληνικός λαός και λαβείν οι τράπεζές τους και οι επιχειρήσεις τους από το γενικό ξεπούλημα που κήρυξε με το αζημίωτο ο κατοχικός τους πρωθυπουργός. Αυτό δε θα σταματήσει όσο τους αφήνουμε.

Η κατάληψη του κτιρίου της Νομικής (ύστερα από την επίδειξη δύναμης με την ομαδική προσευχή) οργανώθηκε από τους γνωστούς δήθεν προοδευτικούς κύκλους, που στηρίζονται παντοιοτρόπως από το σύστημα εξουσίας, σε συμπαιγνία με την κυβέρνηση και κάθε αρμόδιο και με την ακροδεξιά στον επικίνδυνο συμπληρωματικό ρόλο του «υπερασπιστή των εθνικών δικαιών». Αυτό το εκρηκτικό μίγμα νομίζουν ότι μπορούν να το χρησιμοποιήσουν ως έναν από τους τρόπους για την αποσόβηση της καθολικής εξέγερσης του ελληνικού λαού, που θα καταργήσει το μνημόνιο και θα εκδιώξει τους κατοχικούς που το ψήφισαν στη Βουλή.

Υ.Γ.: Όταν κάποιος μπαίνει παράνομα σ' ένα σπίτι, δεν μπορεί να επικαλείται δικαιώματα καλύτερης φιλοξενίας.»

Η «απεργία» της Υπατίας

Ένα ακόμη βήμα, το πιο αποφασιστικό έως τώρα, έγινε για την παραμονή των παράνομων μεταναστών στη χώρα μας, με τη «λύση»(!) που δόθηκε στους «απεργούς πείνας» στο κτήριο «Υπατία».

Είχαν προηγηθεί δηλώσεις για «μηδενική ανοχή», για «άμεσες απελάσεις», ακόμη και την παραμονή της «λύσης». Εννοείται ότι κανείς δεν υπολογίζει τις όποιες δηλώσεις της κατοχικής «κυβέρνησης», που αλληλοαναιρούνται και διαψεύδονται διαρκώς. Πρέπει, όμως, να εκτιμούμε πού το πάνε, γιατί και στο θέμα αυτό βαδίζουν βάσει σχεδίου: η Ελλάδα πρέπει ν' αλλάξει, δηλ. πρέπει ν' αλλάξουν οι κάτοικοί της.

Οι, τάχα, ανθρωπιστικοί λόγοι που προβάλλονται από πολλές πλευρές είναι είτε υποκριτικές είτε αφελείς. Υποκριτικές, γιατί οι «ανθρωπιστικοί λόγοι» έπρεπε να προβάλλονται για να δικαιολογήσουν ενδεχόμενα μέτρα υπέρ των χειμαζομένων Ελλήνων από τη λαίλαπα της τρόικας. Αφελείς, γιατί τι άλλο σημαίνει το νεοφανές «καθεστώς ανοχής» παρά την πρόσκληση και άλλων παράνομων μεταναστών, πέρα από την υπόθαλψη νέων «απεργιών πείνας» για πλήρη «νομιμοποίησή» τους.

Οι «300 της Υπατίας» πανηγυρίζουν για τη νίκη τους, το ίδιο και οι «επιτροπές συμπαράστασης», που «νίκησαν» τους υπουργούς(!) που διαπραγματεύονταν(!) μαζί τους. Η «κυβέρνηση», με ταπεινοφροσύνη, δεν πανηγύρισε τη νίκη της. Αυτή τους έφερε, για το σκοπό που επέτυχε, με τη, συνειδητή ή ασυνειδητή, συμπαράσταση των διαφόρων «προοδευτικών» του σαντιγύ, πιστεύοντας ότι θα εκμεταλλευθεί τα ανθρωπιστικά αισθήματα και την παράδοση φιλοξενίας του

ελληνικού λαού.

Μόνο που όλοι, πλέον, γνωρίζουν πού το πάνε οι εκτελεστές των σχεδίων της αμερικανικής παγκοσμιοποίησης, ιδιαίτερα στη χώρα-πειραματόζωο, τη δική μας, και θα λάβουν το μάθημά τους, που, δυστυχώς, δε θα είναι ανώδυνο, με την ευθύνη ολόκληρη σε αυτούς, και όχι στους δύστυχους μετανάστες και στους εξεγειρόμενους «θαγενείς», που αγωνιούν για την επιβίωσή τους, κυριολεκτικά.

Για το πανεπιστημιακό άσυλο

Αναζωπυρώθηκε τον τελευταίο καιρό το θέμα του Πανεπιστημιακού Ασύλου, με αφορμή την απεργία πείνας λαθρομεταναστών στο κτήριο της Νομικής στη Σόλωνος, με αίτημα τη χορήγηση πολιτικού ασύλου και νομιμοποίηση όλων(!) των μεταναστών που μπήκαν παράνομα στη χώρα μας. Σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα αναδείχθηκε ως κυρίαρχο όπλο η υποκρισία.

Πρώτη η ίδια η κυβέρνηση των κατοχικών, εκτελώντας τις εντολές των προστατών της, ενώ παριστάνει ότι δυσφορεί για τη λαθραία είσοδο των ξένων και ότι παίρνει μέτρα για τον περιορισμό του φαινομένου (τείχος κ.λπ.), είναι η ίδια που διευκολύνει παντοιοτρόπως την είσοδο και παραμονή εκατομμυρίων ξένων, σε μια προσπάθεια ελέγχου και διάλυσης της ελληνικής κοινωνίας, αφού με την προηγούμενη (ελληνική) σύνθεσή της ομολόγησαν ότι δεν μπορούν να τη χειραγωγήσουν (Κίσινγκερ).

Δεύτερες οι [Μη] Κυβερνητικές Οργανώσεις που ανέλαβαν τη συντεταγμένη μεταφορά των μεταναστών, οι οποίες παριστάνουν ότι εμφορούνται από ανθρωπιστικά και δημοκρατικά αισθήματα, ενώ πληρώνονται από τους κατοχικούς για να κάνουν τη «βρώμικη δουλειά». Σημειώνουμε την εκκωφαντική σιωπή τους για τους πραγματικούς πολιτικούς πρόσφυγες που κατέφυγαν στην Ελλάδα!

Τρίτη η κάθε λογής ακροδεξιά, με τον εναλλασσόμενο ρόλο συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης, που τους ανέθεσαν να προβάλουν από τα ΜΜΕ τα αυτονόητα, ακριβώς για να αποτρέψουν τους πολλούς να το πράξουν. Ως συνήθως!

Απομένουν οι εγκληματικά αφελείς αριστεροί, που συμπαρίστανται λόγω ιδεολογίας σε κάθε ανίσχυρο, συμπεριφέρονται σαν να μην έχει αλλάξει τίποτα τα τελευταία 30 χρόνια, μη αντιλαμβανόμενοι ότι «εξ αντικειμένου» βοηθούν την παράταση της αμερικανοευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης, δε βλέπουν ότι το πράγμα έχει πάρει πολύ ευρύτερες διαστάσεις κι ότι αυτοί που θα την πληρώσουν →

περισσότερο είναι οι ίδιοι οι μετανάστες (βλ. και ανακοίνωση ΑΣΚΕ 25/1/11).

Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε και στους αρμόδιους πανεπιστημιακούς, που έγραψαν άλλη μια σελίδα μικρότητας, ασχέτως αν τους ζητήθηκαν ευθύνες που άλλοι έπρεπε να είχαν αναλάβει.

Τέλος, νομίζουμε ότι και η στιγμή που εκδηλώθηκε η επιχείρηση ήταν επιλεγμένη: Εξαλείφθηκε αμέσως από την επικαιρότητα το όνειδος της συγκάλυψης του τεράστιου σκανδάλου της Siemens, που μέχρι τη μέρα της μεταφοράς από την Κρήτη κυριαρχούσε στα ΜΜΕ. Άλλωστε χειμωνιάτικα κάποιοι «προοδευτικοί» εργοδότες της Κρήτης, διαπλεκόμενοι με εντόπια και ξένα πολιτικά κυκλώματα που βυσσοδομούν κατά της Ελλάδας, δε χρειάζονται πολλά εργατικά χέρια, μπορούν να δώσουν άδεια στο προσωπικό με το απαραίτητο επίδομα, ώστε το προσωπικό να προσφέρεται δια πάσαν χρήσιν.

Η θέση του ΑΣΚΕ : Το Πανεπιστημιακό Άσυλο έχει πολύ **παλιά ιστορία εθιμικής αποδοχής** μέχρι και τις πρόσφατες νομικές κατοχυρώσεις του έτσι, ώστε να εξασφαλίζει, έστω και ονομαστικά, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών μέσα στα «πανεπιστήμια», στις ανώτερες βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Δε χρειάζεται να επισημάνουμε τη, σε γενικές γραμμές, άθλια κατάσταση της ελληνικής εκπαίδευσης, ιδιαίτερα στις ανώτερες βαθμίδες της, για την οποία όμως το «άσυλο» ελάχιστα ευθύνεται. Κι όμως **οι «υπερβολές» στις εκδηλώσεις του** είναι που εκνευρίζουν τους πολλούς ενήλικες έως και υπερήλικες πολίτες, κάτι που είναι κατανοητό, όχι όμως και σωστό, κατ' ανάγκην. Άλλα έπρεπε να τους κάνουν να εξεγείρονται ...

Είναι όντως πολλά που θα μπορούσε να καταμαρτυρήσει κανείς για το άσυλο αυτό, όπως την **κατάχρηση και εκμετάλλευσή του για αλλότριους σκοπούς** από ενδοπανεπιστημιακούς (φοιτητικές παρατάξεις κ.λπ.), κυρίως όμως από εξωτερικούς εκμεταλλευτές του, την στην πράξη παρεμπόδιση της «ελεύθερης διακίνησης των ιδεών» από τους διάφορους κατόχους της «μιας αλήθειας» (που παριστάνουν, μάλιστα, τους φανατικούς υποστηρικτές του ασύλου), την εφαρμογή της παράδοξης, τουλάχιστον, άποψης ότι «το Πανεπιστήμιο είναι κυρίως ο χώρος καταφυγής των φτωχών και των κατατρεγμένων» (!) κ.λπ.

Όντως αυτά συμβαίνουν, όμως **είναι αναμενόμενες και άρα κατανοητές (αν και όχι ευχάριστες) παρενέργειες ενός πολύτιμου θεσμού** που αφορά στους νέους (από κάθε τάξη και στρώμα της ελληνικής κοινωνίας, για την ώρα τουλάχιστον

...) και στους κατά τεκμήριο άξιους (αν όχι, άλλοι ευθύνονται ...) «δασκάλους» τους, δηλαδή στην πολυτιμότερη πηγή ελπίδας για το μέλλον της κοινωνίας μας. Είναι, οι νέοι τουλάχιστο, οι (κατά τεκμήριο, πάλι) λιγότερο διαβρωμένοι από τη διαφθορά, την υποταγή, την απάθεια. Είναι, ενδεχομένως, «ανεύθυνοι», χωρίς ενδιαφέρον και επίγνωση για τις έσχατες συνέπειες των πράξεων και των ιδεών τους, π.χ. στο θέμα των εκατομμυρίων λαθρομεταναστών που έχουν πλημμυρίσει τη χώρα μας, αλλά αυτό είναι φυσικό: είναι νέοι.

Το Πανεπιστημιακό Άσυλο πρέπει, λοιπόν, να ισχύει πλήρως και η ίδια η πανεπιστημιακή κοινότητα να προσπαθεί να περιορίζει τις όποιες παρενέργειές του. Θα έπρεπε να προσθέταμε: «μέσα στα πλαίσια που θα καθορίζει η ευνομούμενη πολιτεία». Ποια πολιτεία, όμως, όταν συμβαίνουν αυτά που συμβαίνουν στη χώρα μας;

Συμπόσιο στην Κωνσταντινούπολη

Στις 25-27 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το «2^ο Συμπόσιο για την Ενότητα των Λαών». Στην τελική του διακήρυξη αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι «χαιρετίζει τον επαναστατικό αγώνα των λαών της Αιγύπτου, της Παλαιστίνης, της Τυνησίας, του Ιράκ, του Αφγανιστάν, της Λατινικής Αμερικής, της Τουρκίας και των άλλων χωρών ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τους ντόπιους συνεργάτες του».

Στο συμπόσιο ήταν προσκεκλημένο από την Ελλάδα, μαζί με άλλους φορείς, και το ΑΣΚΕ, αλλά η παρουσία μας δεν κατέστη δυνατή. Αποστείλαμε, όμως, τον παρακάτω χαιρετισμό, που διαβάστηκε κατά τη διάρκεια των εργασιών.

“Ευχόμαστε ολόψυχα κάθε επιτυχία στις εργασίες του «2^ο Διεθνούς Συμποσίου για την Ενότητα των Λαών».

Πιστεύουμε ότι το Συμπόσιο θα αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα προόδου στο σκληρό αγώνα που δίνετε για τη Δημοκρατία, την Ελευθερία και την Αυτοδιάθεση των λαών.

Μπορείτε να είστε σίγουροι ότι το ΑΣΚΕ, όπως μέχρι σήμερα έτσι και στο μέλλον, με τις μικρές του δυνάμεις θα εκφράζει σταθερά την αλληλεγγύη του προς τους πολιτικούς κρατούμενους της Τουρκίας και του Κουρδιστάν μέχρι την οριστική απελευθέρωση.

Σήμερα, που οι λαοί της Ανατολικής Μεσογείου εξεγείρονται, για να απαλλαγούν από την ξένη εξάρτηση και να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους, ελπίζουμε ότι ήρθε πιο κοντά η ώρα να επικρατήσουν στην περιοχή μας η φιλία και η συνεργασία των λαών, στηριγμένες στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των εθνικών ιδιαιτεροτήτων και του διεθνούς δικαίου”.

θα ξέρουν για τον πρωθυπουργό μας, που εμείς αγνοούμε.

Στις παραβιάσεις του FIR Αθηνών από τουρκικά μαχητικά μας ζήτησε και τα ρέστα, αφού ισχυρίστηκε πως τα ελληνικά πολεμικά αεροπλάνα έχουν τριπλάσιες παραβιάσεις από τα τουρκικά και ζήτησε κώδικα συμπεριφοράς των μαχητικών αεροσκαφών, άρα κατάργηση του FIR Αθηνών. Θεωρεί παραβιάσεις τις πτήσεις ελληνικών μαχητικών πάνω από τα ελληνικά νησιά και στον **ελληνικό εναέριο χώρο του Αιγαίου**, το μισό από τον οποίο θεωρεί τουρκικό, χωρίς δυστυχώς να παίρνει απάντηση.

Για το **Καστελόριζο** υποστήριξε πως δεν ανήκει στο Αιγαίο, αλλά στη Μεσόγειο. Γιατί; Προφανώς η Τουρκία καίγεται για την ΑΟΖ κι επιμένει στη θέση της πως τα νησιά δεν έχουν υφαλοκρηπίδα, άρα και δικαίωμα στην ΑΟΖ, ειδικά το Καστελόριζο, που την αποκόπτει από την κεντρική Μεσόγειο με τα μεγάλα κοιτάσματα. Εξ άλλου ισχυρίζεται πως οι μόνες διαπραγματεύσιμες διαφορές με την Ελλάδα είναι οι γκρίζες ζώνες του Αιγαίου, που αυτή επινόησε. Γιατί η Ελλάδα δεν απαντάει με καθορισμό της δικής της ΑΟΖ, όπως έχει κάθε δικαίωμα κι όπως κάνουν όλες οι χώρες; Προφανώς γιατί δεν πρέπει να ταραξεί τα νερά της “φιλίας” με το γείτονα, υπερασπιζόμενη τα συμφέροντά της. Έτσι ορίζουν οι πέραν του Ατλαντικού προϊστάμενοι των κυβερνώντων μας.

Στην επίσκεψή του **στη Θράκη** χωρίς ελληνική συνοδεία, όπως θα έπρεπε, ο κ. Νταβούτογλου χαιρέτησε την “τουρκική μειονότητα” και προέτρεψε τους ομόθρησκους του ν’ ακουστεί η φωνή τους μέσα στην Ε.Ε. Τους κάλεσε να διασφαλίσουν την ενότητά τους, υποσχόμενος ότι το μήνυμα των 73 εκατομμυρίων αδελφών τους από την Τουρκία είναι ότι πάντα θα στέκονται δίπλα τους και θα υπερασπίζονται την πολιτιστική τους ταυτότητα.

Όλοι γνώριζαν τι θα έλεγε ο Νταβούτογλου κατά την παραμονή του στην Ελλάδα. Και για τους πιο δύσπιστους, πριν έρθει, έδωσε συνέντευξη στη φιλική του εφημερίδα «Καθημερινή» του κ. Αλαφούζου (που ισχυρίζεται ότι περνούσαμε καλά επί τουρκοκρατίας) και είπε τα ίδια. Γιατί εκλήθη, λοιπόν, στην Ελλάδα; Τι κέρδισε η Ελλάδα; Η Τουρκία κέρδισε πολλά, γιατί προέβαλε προκλητικά τις θέσεις της σε ελληνικό έδαφος, παίρνοντας μια χλιαρή απάντηση από την κυβέρνηση Γιωργάκη-Δρούτσα. Οι κατοχικοί δηλ. έδωσαν το μήνυμα και στην Τουρκία και στους «συμμάχους-επιδιαιτητές» και στα διεθνή δικαστήρια ότι τα διαπραγματευόμαστε όλα.

Φαινομενική ησυχία στο σκοπιανό

Στα βόρεια σύνορά μας επικρατεί φαινομενική ησυχία. Με τα Σκόπια υπάρχει στασιμότητα. Πλήθος ελληνικών εταιρειών δραστηριοποιούνται εκεί και η στάση της σκοπιανής κυβέρνησης δεν έχει αλλάξει στο παραμικρό. Επιτέλους ο Νίμιτς παραδέχτηκε ότι οι “Μακεδόνες” κακώς σφετερίζονται την αρχαία κληρονομιά της Μακεδονίας, γιατί είναι Σλάβοι, κάτι που είχε παραδεχτεί και ο Γκλιγκόροφ, αλλαγή στάσης που δεν είναι άσχετη με τη «ρήξη» Ισραήλ-Τουρκίας. Η ευκαιρία για την Ελλάδα προφανής, αλλά η “ολιγωρία” της κυβέρνησής μας δεν είναι πρωτοφανής. Αντίθετα κάνει ό,τι μπορεί για να χαλάσει τις σχέσεις μας με τη Σερβία, που έχουν σφυρηλατηθεί σε δύσκολες στιγμές και παραμένουν πολύ δυνατές, τουλάχιστον μεταξύ των λαών μας.

Το αίτημα για ρωσική βάση

Οι Ρώσοι, που έχουν ήδη αγκυροβόλιο σε διεθνή ύδατα νότια της Πελοποννήσου, έχουν ζητήσει ημειπίσημα να κατασκευάσουν βάση για το στόλο τους στην Ελλάδα, προσφέροντας σημαντικά χρηματικά ανταλλάγματα. Η Ισλανδία, αν και χώρα του ΝΑΤΟ, συμφώνησε για ρωσική βάση. Η κυβέρνηση του ΓΑΠ ούτε καν ασχολήθηκε με το θέμα και η Ρωσία έστρεψε το ενδιαφέρον της προς την Τουρκία και τη Συρία.

Θέση του ΑΣΚΕ είναι ότι κανένα κομμάτι της ελληνικής επικράτειας δεν μπορεί να παραχωρείται σε καμιά ξένη χώρα, όσο φιλική κι αν είναι, και για κανένα λόγο. Η αναγκαία ισορροπία, που θα μας επιτρέψει την άσκηση αδέσμευτης πολιτικής, πρέπει να εξασφαλιστεί όχι με παραχωρήσεις για νέες βάσεις, αλλά με καταγγελία των ισχυουσών συμφωνιών και απομάκρυνση των ήδη υπαρχουσών αμερικανικών και ΝΑΤΟϊκών βάσεων. Μια ελληνική κυβέρνηση έχει πάντοτε ανάγκη από φιλικές σχέσεις με τη Ρωσία, γι’ αυτό θα έπρεπε να αντιπροτείνει στους Ρώσους διευκολύνσεις για παραμονή και επισκευές των πλοίων τους στην ελληνική επικράτεια, ίσως και σχετικές επενδύσεις, που όμως δε θα θέτουν σε αμφισβήτηση την απόλυτη ελληνική κυριαρχία σε κανένα σημείο της επικράτειάς μας.

Οι σχέσεις με το Ισραήλ και τους Άραβες

Για τις σχέσεις μας με το Ισραήλ γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της «Ενημέρωσης». Η Ελλάδα οφείλει να επιδιώκει καλές σχέσεις με όλες τις χώρες, ιδιαίτερα τις γειτονικές, άρα και με το Ισραήλ, υπό τον όρο του σεβασμού του διεθνούς δικαίου, που σημαίνει το δικαίωμά μας να υποστηρίζουμε τον παλαιστινιακό λαό, που συνεχίζει να διώκεται, να υποφέρει και να εξοντώνεται.

Στον μουσουλμανικό κόσμο επικρατεί αναβρασμός. Οι λαοί σε Τυνησία – Αίγυπτο – Λιβύη – Υεμένη – Μπαχρέιν κ.λπ., αντιδρούν στην καταπίεση που ασκούν επί δεκαετίες οι κυβερνώντες τους, βασιλιάδες και δικτάτορες. Η θέση της Ελλάδας προς όλους, σεβόμενη απόλυτα την αυτοδιάθεση των λαών, πρέπει να είναι με τους καταπιεσμένους. Όχι για τα πετρέλαια ή τα διπλωματικά παιχνίδια

της Δύσης, αλλά γιατί και ο λαός μας τόσες φορές έχει αγωνιστεί για την ελευθερία και τη δημοκρατία (βλ. και άλλη στήλη). Όμως ο άβουλος και αμερικανοτραφής πρωθυπουργός μας παραμένει θεατής ή απλός υποστηρικτής των δυτικών συμφερόντων, τη στιγμή που η τουρκική διπλωματία οργιάζει και η διεθνής κατάσταση αλλάζει από ώρα σε ώρα.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟ ΚΟΣΜΟ

Την Κυριακή 13 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του ΑΣΚΕ εκδήλωση-συζήτηση για τον Αραβικό Ξεσηκωμό. Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Παλαιστίνιος δημοσιογράφος Νασίμ Αλατράς.

Ανέλυσε, κατ' αρχάς, διεξοδικά την αιγυπτιακή εξέγερση, λόγω της εξέχουσας θέσης της Αιγύπτου, ιστορικά, πληθυσμιακά και επαναστασιακά, μέσα στον αραβικό κόσμο κι έτσι του ρόλου που θα διαδραματίσει η εξέλιξή της στο άμεσο μέλλον.

Υποστήριξε, με πειστικά στοιχεία και προσωπική γνώση, ότι η εξέγερση εκεί δεν ήταν «ουρανοκατέβητη». Η αρχική της αιτία βρίσκεται στη συμφωνία Σάϊκς-Πικό του 1916, με την οποία οι Άγγλοι και Γάλλοι αποικιοκράτες μοίρασαν τις περιοχές του Αραβικού κόσμου. Υπήρξε 10ετής προετοιμασία με στόχο την ανατροπή του καθεστώτος και μάλιστα έξω από κάθε κομματική καθοδήγηση. Μικρές ομάδες είχαν σχηματιστεί, με τον ίδιο στόχο, σε όλες τις πόλεις της Αιγύπτου και αντίστοιχα στις άλλες αραβικές χώρες, γι' αυτό και οι υπηρεσίες πληροφοριών, αραβικές και εξωτερικές, πιάστηκαν στον ύπνο.

Μετά το τυνησιακό έναυσμα, εικοσαμελείς ομάδες εργατών και νεολαίων ξεκίνησαν πορείες, που μέσα σε λίγες ώρες έγιναν αυθόρμητα ποταμοί χιλιάδων από διάφορες κοινωνικές τάξεις. Το κρίσιμο σημείο δεν ήταν τόσο οι εκατοντάδες χιλιάδες εξεγερμένων στο Κάιρο και την Αλεξάνδρεια, όσο η κατάληψη των πόλεων της γραμμής Πορτ Σάιντ - Ισμαίλγία - Σουέζ, που οδήγησε στην πτώση του καθεστώτος.

Ακολούθησε συζήτηση με επίκεντρο τον προβληματισμό για πιθανές εξωτερικές υποκινήσεις, προ, κατά και μετά τις εξεγέρσεις και περιληπτική αναφορά στα υπόλοιπα κινήματα που βρίσκονται σε εξέλιξη, με τις ιδιαιτερότητες και διαφορές τους. Η γενική κατάληξη πάντως ήταν πως πρόκειται για πρωτογενείς και γνήσιες λαϊκές εξεγέρσεις, ανεξάρτητα από τις προσπάθειες, αναμενόμενες, ανάμιξης των ξένων για προώθηση των συμφερόντων τους, κάτι που απασχολεί, φυσικά, και τους ίδιους τους εξεγερμένους.

Απ' όλους τους παρισταμένους διατυπώθηκε η ευχή να επαναληφθεί σύντομα η εκδήλωση!

Η θέση του ΑΣΚΕ είχε εκφραστεί νωρίτερα με την παρακάτω ανακοίνωση στις 3/2/2011:

«Μετά τη Λατινική Αμερική, όπου ανατρέπονται συνεχώς δικτατορίες υποτελείς σε ξένα συμφέροντα και όπου με δημοκρατικές διαδικασίες εγκαθίστανται λιγότερο ή περισσότερο προοδευτικά καθεστώτα, ήρθε η σειρά του αραβικού κόσμου να ξεσηκωθεί.

Παρ' ότι οι συνθήκες είναι διαφορετικές σε κάθε αραβική χώρα, θεωρούμε ότι οι αιτίες της εξέγερσης είναι περίπου κοινές: α) οι τεράστιες κοινωνικές ανισότητες, που καταδικάζουν στη φτώχεια ολόένα και ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, ενώ μια μικρή μειοψηφία ζει μέσα στη χλιδή, β) ο αυταρχισμός των καθεστώτων, με τις φυλακίσεις, τις εξορίες, τα βασανιστήρια και τις δολοφονίες στην ημερήσια διάταξη, γ) η διαφθορά της εξουσίας, που κάνει ακόμη δυσκολότερη τη ζωή των ανθρώπων, και δ) η ανοχή έως υποστήριξη προς το Ισραήλ, που καταπιέζει και σφαγιάζει τον παλαιστινιακό λαό.

Δεν είμαστε εμείς που θα υπαγορεύσουμε στους αραβικούς λαούς με τα δικά μας κριτήρια το δρόμο της επόμενης μέρας, ούτε κανείς ξένος έχει αυτό το δικαίωμα. Ο κάθε λαός πρέπει να βαδίζει με βάση το δικό του πολιτισμό και τις δικές του παραδόσεις. Πάντως η ευχή μας είναι να προχωρήσει κάθε λαός ενωμένος, με καθεστώς ελευθερίας και δημοκρατίας, χωρίς θρησκευτικές ή άλλες μισαλλοδοξίες, με σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα, ώστε να μετατρέψουμε τη Μεσόγειο σε θάλασσα ειρήνης και προόδου.

Μια τέτοια εξέλιξη προσπαθούν να αποτρέψουν οι ισχυρές δυνάμεις της Δύσης που επί δεκαετίες εκμεταλλεύονται άγρια τους αραβικούς λαούς με υποχείρια τους δικτάτορες. Φαίνεται ότι στις ΗΠΑ οι κύκλοι που ανέδειξαν τον Ομπάμα κατανόησαν ότι η πολιτική Μπους στη Μ. Ανατολή, με το Ισραήλ στο ρόλο του χωροφύλακα και τους αραβικούς λαούς στην εξαθλίωση, οδήγήθηκε σε αδιέξοδο. Έτσι επιθυμούν ένα Ισραήλ με λιγότερο αισθητή την παρουσία του, την Τουρκία του μουσουλμάνου Ερντογάν στο ρόλο του τοποτηρητή και στις αραβικές χώρες ελεγχόμενες «μεταπολιτεύσεις», που δε θα θίξουν τα συμφέροντά τους (κάτι που κατάφεραν→

στην Ελλάδα το 1974).

Σήμερα δεν είναι πια μονοκράτορας του κόσμου οι ΗΠΑ, ούτε παντοδύναμο το Ισραήλ στην Ανατολική Μεσόγειο. Σ' έναν πολυπολικό κόσμο και με πολλά κέντρα δύναμης στην περιοχή μας η Ελλάδα θα μπορούσε να ασκεί εύκολα μια αδέσμευτη πολιτική, να πληθαίνει τους φίλους και συμμάχους της, να μην απειλείται από κανέναν, να αναπτύσσεται, να μας σέβονται όλοι και να μας υπολογίζουν. Με τους κατοχικούς στην εξουσία όλοι, από τη Γερμανία μέχρι την Αλβανία, μας συμπεριφέρονται με τρόπο ταπεινωτικό. Μήπως έφθασε και η δική μας ώρα να ξεσηκωθούμε;»

Ανακοίνωση για την επέμβαση στη Λιβύη

«Επιλεκτική εναισθησία επιδεικνύουν οι αυτόκλητοι προστάτες των αραβικών λαών, τώως αποικιοκράτες τους. Κανένα μέτρο για τη σφαγή στην Υεμένη. Κανένα για τη σφαγή και την ξένη επέμβαση στο Μπαχρέιν. Άλλωστε οι ίδιοι πρωταγωνιστούν σε παρόμοιες επεμβάσεις και στην κατοχή ξένων χωρών και παλαιότερα (Κύπρος κ.λπ.) και σήμερα (Ιράκ, Αφγανιστάν κ.λπ.).

Παρά την αντίθετη εικόνα που παρουσιάζουν τα ΜΜΕ τους, είναι βέβαιο ότι την επέμβασή τους στη Λιβύη δεν επιθυμεί καμιά από τις δύο αντιμαχόμενες πλευρές, πλην των ελαχίστων οργάνων τους. Αυτή η επέμβαση των νεοαποικιοκρατών θα κάνει τραγικότερη την ήδη τραγική κατάσταση. Αυτή την επέμβαση δεν εγκρίνουν οι κυβερνήσεις χωρών που αντιπροσωπεύουν τη μεγάλη πλειοψηφία της ανθρωπότητας.

Η ελληνική κυβέρνηση, δυστυχώς, κατοχική και η ίδια, έσπευσε να προσφέρει και πάλι τις υπηρεσίες της στους δυτικούς προστάτες της, προσθέτοντας άλλη μια σελίδα ντροπής, μετά τη Γιουγκοσλαβία και τον Οτσαλάν, με τους ίδιους μοιραίους ανθρώπους (Γιώργος Παπανδρέου, Πάγκαλος) να έχουν ανέβει στις 2 πρώτες θέσεις της ιεραρχίας της. Το τεράστιο κόστος της ελληνικής συμμετοχής αποτελεί πρόκληση, σε καιρούς που περικόπτονται δραστικά μισθοί και συντάξεις. Δεύτερη πρόκληση η διάθεση ελληνικών πολεμικών αεροσκαφών, ενώ τα αναγκαία για την προστασία των δικών μας νησιών παραμένουν καθηλωμένα, γιατί δε χορηγούνται τα απαραίτητα κονδύλια για τη συντήρησή τους.

Ο ελληνικός λαός απαιτεί να μην έχει η χώρα μας καμιά συμμετοχή σε οποιαδήποτε στρατιωτική επιχείρηση και να αφήσει το φίλο λαό της Λιβύης να καθορίσει μόνος του το μέλλον του. Αν μπορεί, ας συμβάλει μόνο με διπλωματικά μέσα στην κατάπαυση του πυρός και τη διακοπή ενός αδελφοκτόνου πολέμου.»

19/3/2011

ΣΧΟΛΙΑ

Αγωνιστές και «αγωνιστές»

Ο Σταύρος Καλλέργης, από τους πρωτεργάτες και τις ωραιότερες μορφές του ελληνικού σοσιαλισμού, όταν ξέσπασε επανάσταση στην Κρήτη το 1897 για την ένωση με την Ελλάδα, έκλεισε την εφημερίδα του στην Αθήνα και κατέβηκε στην ιδιαίτερη πατρίδα του, για να πολεμήσει. Οι Έλληνες κομμουνιστές κρατούμενοι της δικτατορίας του Μεταξά, όταν άρχισε η ιταλική επίθεση, ζήτησαν να οδηγηθούν στο μέτωπο της Αλβανίας, για να πολεμήσουν σε τρομερά αντίξοες συνθήκες και με λίγες πιθανότητες να επιβιώσουν. Στη διάρκεια της δικτατορίας της χούντας κάποιοι αντιστασιακοί αρνήθηκαν να καταφύγουν στο εξωτερικό, όπου προσκλήθηκαν με πολλές υποσχέσεις, και επέλεξαν να παραμείνουν στην πατρίδα τους, αγωνιζόμενοι με μεγάλο κόστος και πολλούς κινδύνους.

Οι 300 της Υπατίας, ενώ οι συμπατριώτες τους στις αραβικές χώρες γράφουν μian από τις ωραιότερες σελίδες του αγώνα των λαών για απελευθέρωση, παραμένουν στην Ελλάδα υπό την προστασία των κατοχικών και καλοπληρωμένων ΜΚΟ (και αφελών «προοδευτικών»), των οποίων έγιναν όργανα στην προσπάθεια διάλυσης της ελληνικής κοινωνίας, η οποία πάντα στήριζε τους αραβικούς λαούς στον αγώνα τους κατά των Δυτικοευρωπαίων αποικιοκρατών και των νεοναζί του Ισραήλ.

Ο κύριος Δήμαρχος

Την ώρα που ο Νταβούτογλου προκαλούσε το πανελλήνιο με τις δηλώσεις του, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης τον υποδέχθηκε με ανοιχτές αγκάλες, υποσχέθηκε αδελφοποίηση της πόλης του με τη Σμύρνη και μετονομασία της οδού Απ. Παύλου σε Κεμάλ Ατατούρκ (σε ανταπόδοση της μετονομασίας οδού της Σμύρνης σε Ελ. Βενιζέλου), τον διαβεβαίωσε ότι «η αγκαλιά μας είναι ανοιχτή για τους Τούρκους αδελφούς ... θα δώσω την ψυχή μου για περαιτέρω ανάπτυξη των δεσμών με την Τουρκία». Του διέφυγε να προσθέσει «υπό τον όρο ότι η Τουρκία θα αποσύρει τα στρατεύματα κατοχής από την Κύπρο και θα άρει το casus belli»!

Λιτότητα και λαμόγια

Η άγρια λιτότητα που επιβλήθηκε στον ελληνικό λαό δεν ακουμπάει τους ευνοούμενους της οικογένειας, που κατακλέβουν το ελληνικό δημόσιο. Η κυβέρνηση των κατοχικών διόρισε νέους υπαλλήλους στον ΟΠΑΠ με μισθούς 5.000 έως 15.000 ευρώ το μήνα. Σ' έναν απ' αυτούς ο ΟΠΑΠ πληρώνει επιπλέον 4.400 ευρώ το μήνα για το ιδιωτικό σχολείο των παιδιών του! Αυτά και πολλά άλλα καταγγέλθηκαν στη Βουλή στις 17/3, χωρίς η κυβέρνηση να δώσει απάντηση. Τι είχε πει ο ανεκδιήγητος; Νοικοκύρεμα του κράτους;

Η ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Οι ανακοινώσεις του υπουργείου Παιδείας για τις επικείμενες αλλαγές στον αριθμό των πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων σχολικών μονάδων και την «αναμόρφωση» του δημόσιου σχολείου προκάλεσαν αντιδράσεις. Οι αντιδράσεις όμως υπήρξαν ασύμμετρες· αφορούσαν κυρίως τη βούληση του υπουργείου να προβεί σε μαζικές συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων. Ωστόσο, οι πρόνοιες του νομοσχεδίου θίγουν και το περιεχόμενο και τη διαδικασία της εκπαίδευσης, δηλαδή την ουσία της, αποτυπώνοντας πιο ευκρινώς τους πραγματικούς στόχους της κυβερνητικής πολιτικής για την Παιδεία.

Οι πρώτες εντυπώσεις κατέγραψαν τις ανακοινώσεις του υπουργείου μονοδιάστατα ως μνημονιακού πλαισίου περικοπές. Δυστυχώς η σύγχρονη τάση να καταγράφουμε τα αποτελέσματα των πολιτικών περισσότερο με οικονομικούς-αριθμητικούς όρους δεν επέτρεψαν να διαπιστωθεί ότι πρόκειται συνολικά για ένα ακόμα βήμα στη μακρόχρονη πορεία διάλυσης της δημόσιας Παιδείας και συντηρητικοποίησής της.

Το περιεχόμενο των μαθημάτων

Κρίσιμης σημασίας και αποδεικτική των προθέσεων είναι η απόφαση της κυβέρνησης να υποβαθμίσει το, ήδη απεχθές, όπως διδάσκεται, για τους περισσότερους μαθητές, γνωστικό πεδίο της **Ιστορίας**. Η Ιστορία υποβιβάζεται από βασικό σε κατ' επιλογήν μάθημα για το Λύκειο και οι ώρες διδασκαλίας της μειώνονται. Αφού δεν πέρασε η προσπάθεια επαναγραφής της Ιστορίας με το ρεπούσειο άγος, τώρα η απόφαση είναι να ξεobelιστεί από τη δημόσια Παιδεία η Ιστορία και να ανατεθεί σε ιδιώτες μεγαλοεπιχειρηματίες (Αλαφούζος), που δεν ψηφίζουν και δε λογοδοτούν σε κανένα, με τη συνδρομή πρόθυμων ειδικών (Βερέμης). Ο στόχος είναι σαφής: να ξεχάσουν οι Έλληνες την Ιστορία τους, ώστε να μη μπαίνουν εμπόδιο στα σχέδιά τους.

Η υποβάθμιση των **Θρησκευτικών** σε προαιρετικό μάθημα έχει τον ίδιο στόχο, γιατί η μελέτη των θρησκειών, και ιδιαίτερα της επικρατούσας στην Ελλάδα Ορθοδοξίας, ως στοιχείου της εθνικής ταυτότητας και παράδοσης, της φιλοσοφίας και της ιστορίας τους, μακριά από κατήχηση και χωρίς να αμφισβητείται το δικαίωμα στην ανεξιθρησκεία, συμβάλλει στην αυτογνωσία μας.

Ταυτόχρονα, φαίνεται ότι ενισχύονται μαθήματα **καλλιτεχνικών**, χορού, θεάτρου, κινηματογράφου, τα οποία όμως απαιτούν υποδομές και εξειδικευμένο διδακτικό προσωπικό πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, που ούτε υπάρχουν ούτε πρόκειται να υπάρξουν, δεδομένης της οικονομικής κατάστασης.

Συνολικά η αλλαγή της διδακτέας ύλης κινείται με γνώμονα την απόκτηση πλήθους ασύνδετων πληροφοριών και δεξιοτήτων σε αντιδιαστολή με την απόκτηση συγκροτημένου όγκου γνώσης σε βασικά γνωστικά πεδία, απαραίτητο γνωστικό έρμα για κάθε μαθητή. Η εισαγωγή «πτυχιακής» εργασίας για τους μαθητές του Λυκείου, που θα υπολογίζεται και για την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο, θα μπορούσε να συμβάλλει στην καλλιέργεια ενδιαφερόντων και κλίσεων των μαθητών. Όμως πώς θα αξιολογείται και πόσο αξιόπιστη θα είναι αυτή η αξιολόγηση; Το νέο μαζικό κύμα συνταξιοδότησης καθηγητών, χωρίς να αναπληρωθούν τα κενά λόγω περικοπών, είναι βέβαιο ότι θα αυξήσει πολύ τις υποχρεώσεις τους και τον αριθμό των ωρών εργασίας τους.

Οι συνθήκες διδασκαλίας

Οι συνθήκες διδασκαλίας γίνονται πιο δυσχερείς πλέον, λόγω της εκ των πραγμάτων αύξησης του αριθμού των μαθητών σε κάθε τμήμα, των μαζικών και χωρίς πληθυσμιακά κριτήρια συγχωνεύσεων των σχολικών μονάδων, δεδομένης και της κατάργησης της ενισχυτικής διδασκαλίας από τη σημερινή κυβέρνηση. Πώς θα παρακολουθείται η πορεία του κάθε μαθητή με τις ιδιαιτερότητές του; Πώς θα διαχειρίζονται οι αρχές κάθε σχολικής μονάδας τους πολυπληθέστερους του ανεκτού μαθητές στις ελεύθερες ώρες τους; Είναι γνωστό από την εγχώρα και διεθνή εμπειρία ότι οι γιγαντιαίες σχολικές μονάδες είναι ευκολότερο να εκθρέψουν φαινόμενα και περιστατικά παραβατικότητας.

Η χρηματοδότηση και η διοίκηση

Την ίδια ώρα που η κρατική χρηματοδότηση μειώνεται, οι δήμοι, υπεύθυνοι για την υλικοτεχνική υποδομή, είναι καταχρεωμένοι και αδυνατούν ν' ανταποκριθούν. Τώρα τους δίνεται επισήμως μέσω του νομοσχεδίου η δυνατότητα να παίρνουν συνδρομή από **ιδιώτες χορηγούς**, για να ικανοποιήσουν μέρος των αναγκών! Ο οργανισμός σχολικών κτιρίων (**ΟΣΚ**) καταργείται επίσημα. Αφού όμως είναι τόσο μεγάλη η ανάγκη για περικοπές, γιατί χαρίζεται σε ιδιώτες η προμήθεια υλικοτεχνικής υποδομής με πολύ υψηλότερο αντίτιμο, όπως συμβαίνει πάντοτε;

Στον τομέα της διοίκησης των εκπαιδευτικών μονάδων επιχειρείται μια σαφής μετατόπιση των εξουσιών και ευθυνών από το σύλλογο των εκπαιδευτικών στο διευθυντή, ο οποίος τώρα αποκτά εξουσίες που συνάδουν περισσότερο με αυτές ενός **μάντζερ** επιχείρησης. Ποιος όμως θα ελέγχει τους διευθυντές, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις αναξιοκρατικών τοποθετήσεων με κομματικά κριτήρια, και μά-

λιστα τώρα που καταργούνται τα τοπικά γραφεία εκπαίδευσης;

Οι νέες αποφάσεις του υπουργείου Παιδείας συνιστούν ένα ακόμα βήμα για την υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου, την παραγωγή γενεών ημιμαθών και χειραγωγήσιμων, την ενίσχυση της ταξικότητας στην εκπαίδευση. Επί εικοσαετία η εκ νέου νοσηματοδότηση της Παιδείας από διαδικασία υποβολής σε συστηματική σωματική και πνευματική σμίλευση με συνεχή προσπάθεια και αξιολόγηση σε εφεκτική κατά βούληση διαδικασία μεταφοράς πληροφοριών πραγματοποιήθηκε από τα δύο κόμ-

ματα εξουσίας με την πολύτιμη συνδρομή της ανανεωτικής αριστεράς, των διανοουμένων και καθηγητών της «προόδου». Έτσι εμπεδώθηκε η νοοτροπία της βολής και της ελάχιστης προσπάθειας. Το ίδιο συνέβη και με την παράδοση των πανεπιστημίων στις κομματικές φοιτητικές ολιγαρχίες, με πρόσημα τον εκδημοκρατισμό τους και την απαλλαγή από την προτέρα δικτατορία της έδρας. Τώρα βρισκόμαστε στο στάδιο της τελικής διάλυσης. Η διάσωση της εκπαίδευσης είναι άλλος ένας λόγος για να απομακρυνθούν οι κατοχικοί το ταχύτερο από την εξουσία.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΜΟΝΤΕΡΝΑ «ΙΣΤΟΡΙΑ» ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 3/3/2011)

Απέτυχε η προσπάθεια, επί υπουργίας Γιαννάκου, να εισαχθεί στα Σχολεία η οθωμανική «ελληνική» ιστορία της μη ιστορικού Ρεπούση καθώς και τα «συμβουλευτικά» πονήματα του κυκλώματος Βερέμη, Δραγώνας, Κοππά και σύμπαντος του ΣΥΝ, με χορηγίες των Υπουργείων Εξωτερικών ΗΠΑ, Αγγλίας και Γερμανίας και των εταίρων του Ουγγροεβραίου αρχισπεκουλαδόρου Σόρος !!, για τον παράδεισο της οθωμανικής σκλαβιάς.

Έτσι η διάδοχος της κας Γιαννάκου κα Διαμάντοπούλου και Σία επέλεξαν άλλο δρομολόγιο. Κατάργηση της ιστορίας, βαθμιαία, στα Σχολεία, και ανάθεση της «διδασκαλίας» της στο κύκλωμα Βερέμη και Σκάι των Αλαφούζων. (Δεν ήταν, άλλωστε, τυ-

χαίο, το ότι, μόλις άλλαξε η ιδιοκτησία της «Καθημερινής» μας προσφερθηκε, αφιλοκερδώς(...), πολυτελής σειρά-«ιστορία» της (εβραϊκής) Βίβλου !) Δε θα ήταν προς θανάτου ! Η γνώμη, όποια γνώμη, (ακόμη, διότι άλλα ετοιμάζονται τώρα...) είναι ελεύθερη, υπό την προϋπόθεση, βέβαια, ότι παρέχεται από το ίδιο μέσο όπου διατυπώνεται, η δυνατότητα αντίλογου. Ούτε απαγορεύεται η όποια χρηματοδότηση, φτάνει να δηλώνεται, ώστε να κρίνεται και η όποια σκοπιμότητά της.

Δημιουργείται όμως σοβαρό θέμα, όταν η απόπειρα αυτή ιστορικής διαστροφής υπογράφεται «Με την ευγενική χορηγία της Εθνικής Τράπεζας» δηλ. με τα χρήματα των μικροκαταθετών της, υποτίθεται, κρατικής Τράπεζας!

ΣΧΟΛΙΑ

Ο κ. Μονέ

Δεν ξέρουμε πόσο εξακολουθούν να ισχυρίζονται κάποιοι ευρωπαϊστές ότι η ΕΟΚ, με τους εμπνευστές της Μονέ και Σουμάν, ιδρύθηκε ως ένας ανεξάρτητος από τις ΗΠΑ οργανισμός, αλλά μια πρόσφατη αποκάλυψη σε βιβλίο της γκωλικής πολιτικού Μαρί Φρανς Γκαρώ έχει σημασία: Ο Ζαν Μονέ έστειλε εκθέσεις στους Αμερικανούς και τους ζητούσε να βοηθήσουν στον παραμερισμό του στρατηγού Ντε Γκωλ, ως μη συνεργάσιμου για την προώθηση της ευρωπαϊκής ιδέας!!

Η «ευρωπαϊκή κυριαρχία»

Ενώ οι ισχυροί εταίροι μας στην Ε.Ε., με πρώτη τη Γερμανία, μας επιβάλλουν (ως μέλος της «ευρωπαϊκής οικογένειας») να κάνουμε εκπτώσεις στην εθνική μας κυριαρχία υπέρ της «ευρωπαϊκής», το Συνταγματικό Δικαστήριο της Καρλσρούης, φύλακας της συνταγματικής τάξης στη Γερμανία, τον Ιούνιο του 2009 έβγαλε την εξής απόφαση για τη Συνθήκη της Λισαβόνας: «Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δεν υπάρχει “ευρωπαϊκός λαός” και ότι, κατά συνέπεια, δεν υπάρχει επίσης ευρωπαϊκή

κυριαρχία.» Μια τόσο σημαντική απόφαση δε θεωρήθηκε από τους συνταγματολόγους μας άξια προβολής και σχολιασμού και θάφτηκε από κόμματα και ΜΜΕ. Τυχαίο;

Γερμανικό μίσος

Επειδή τα ελληνικά ΜΜΕ σταμάτησαν να το αναφέρουν, μη νομίζουμε ότι τα γερμανικά ΜΜΕ σταμάτησαν την κατασυκοφάντηση των Ελλήνων. Αντιθέτως, συνεχίζουν να κάνουν πλύση εγκεφάλου ότι για την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης των Γερμανών (ασήμαντη μπροστά στη δική μας επιδείνωση) δεν ευθύνεται η απληστία των τραπεζιτών τους, αλλά η τεμπελιά των Ελλήνων, που δε δουλεύουν και τρώνε από τα δανεικά που μας δίνουν οι Γερμανοί! Κανείς Γερμανός δε γνωρίζει ότι υπάρχει ζήτημα οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα από την κατοχή. Δεν κατηγορούν άλλους λαούς σε παρόμοια κατάσταση (Πορτογάλους, Ισπανούς, Ιρλανδούς κ.λπ.). Μόνον οι Έλληνες φταίνε! Φαίνεται ότι ακόμη δεν ξέχασαν οι Γερμανοί ότι οι «τεμπέληδες» δεν υποτάχθηκαν στην τεράστια πολεμική τους μηχανή και συνέβαλαν τα μέγιστα στην ήττα του ναζισμού!